

2017-01-31

Näringsdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Lise Donovan
070-28 56 210
lise.donovan@tco.se

Entreprenörskap i det tjugoförsta århundradet SOU 2016:72, del 2

N2016/06470/FF

När det gäller den andra delen av betänkandet yttrar sig TCO endast vad avser företagsrekonstruktion och de förslag om ändringar i *lagen om företagsrekonstruktion (1996:764)*, LFR, som är av särskilt intresse ur ett arbetstagarperspektiv.

TCO:s strävan är att bevaka arbetstagarnas ekonomiska intressen vid en situation av företagsrekonstruktion och ger där det är möjligt precisa och detaljerade synpunkter på utredningens förslag i detta avseende. Även om utredningens syfte med flera av ändringsförslagen får anses vara positivt ur en arbetstagar synvinkel är TCO:s uppfattning att många av förslagen är för otydligt formulerade för att kunna kommenteras i detalj. Konsekvenser för de arbetstagare som berörs är i flera delar både oklara och svåröverblickbara.

Sammanfattning

TCO anser att det bör ställas krav på att ytterligare information ska ingå i den *likviditetsbudget* som utredningen föreslår i 2 kap. 3 § andra stycket LFR.

TCO har inga invändningar i sak mot att det befintliga samtyckeskravet i 2 kap. 15 § LFR ska förenas med en *ogiltighetspåföljd* men kan konstatera att det oklara rättsläget kvarstår vad gäller vilka arbetsrättsliga rättshandlingar som faller inom tillämpningsområdet för detta lagrum.

Det råder också i flera avseenden ett oklart rättsläge när det gäller företagsrekonstruktion och arbetstagares *lönefordringar* och flera av utredningens förslag skulle sannolikt leda till ytterligare obesvarade frågeställningar, med ökad rättsosäkerhet som följd för de arbetstagare som är eller har varit anställda hos en arbetsgivare som är föremål för företagsrekonstruktions- och ackordsförfaranden. TCO anser att företagsrekonstruktionsinstitutet är i behov av en total

översyn när det gäller frågor om lönefordringar, ackord och rätt till arbetslöshetsersättning.

TCO menar att lönefordringar generellt ska undantas från tillämpningsområdet för så kallat *separata ackord*, alternativt att rätt till lönegarantiersättning ska föreligga i motsvarande omfattning som under ett ordinarie rekonstruktionsförfarande.

TCO anser att innestående lönefordringar generellt ska undantas från att ingå i förslaget om ett så kallat *utvidgat ackord*, eller i vart fall att fordringar med förmånsrätt undantas.

Inledning

TCO vill börja med att slå fast att det är näringspolitiskt viktigt att lagstiftningen möjliggör att företag på ett bra och ändamålsenligt sätt kan rekonstrueras. Företag måste medges att ta risker och även tillåtas att misslyckas. Det är därför viktigt med ett regelverk som underlättar företagsrekonstruktion i vissa fall, men det får inte leda till att strukturellt olönsamma verksamheter kan leva vidare och det måste dessutom vara förenat med ekonomisk trygghet, insyn i förfarandet och allmän förutsägbarhet för de anställda. Under sådana förhållanden finns det ett starkt arbetstagarintresse för möjligheter till företagsrekonstruktion.

Generellt sett ställer sig TCO bakom utredningens ambitioner att förbättra innovations- och entreprenörskapsklimatet i Sverige och kan också se att företagsrekonstruktion har en roll att spela i detta sammanhang.

Det är positivt att utredningen föreslår att kraven i 2 kap. 3 § LFR om vad en ansökan om företagsrekonstruktion ska innehålla förtydligas. I den likviditetsbudget som utredningen föreslår ska ingå i gäldenärens ansökan bör dock ytterligare information krävas. Ur ett arbetstagarperspektiv bör det även finnas en översiktlig beräkning över hur lång tid efter rekonstruktionen som lönefordringarna beräknas betalas av lönegarantin (vilket kan variera, bl. a. beroende på om det finns obetalda lönefordringar för månaderna före rekonstruktionen) samt framgå vilka fordringar som kan riskera att sättas ned i ackordet och hur likviditeten för att betala löner ser ut. Sådan information är betydelsefull för den arbetstagarare som måste överväga ett frånträdande av anställningen om denne riskerar att inte få ut all sin lön.

TCO konstaterar att de olika regler som kan bli aktuella att tillämpa för en lönefordran vid en företagsrekonstruktion kan liknas vid ett lapptäcke. Frågor som är av relevans är, utöver reglerna för företagsrekonstruktion, även regler för lönegaranti och förmånsrätt. Ett problem är att dessa inte alltid passar ihop med varandra, och

flera frågor har lämnats obesvarade. Lagstiftaren har i stor utsträckning utgått från regelsystemet för lönefordringar vid konkurs men utan tillräcklig anpassning till de särskilda förhållanden som råder vid en företagsrekonstruktion. En avgörande skillnad är att en konkurs syftar till att avveckla ett företag medan en företagsrekonstruktion syftar till att företaget ska leva vidare.

Nedan utvecklas TCO:s inställning till några av de mest angelägna frågorna. Hänvisningarna görs uteslutande till del 2 av betänkandet.

7.1.2 Krav på samtycke och rättshandlingens giltighet m.m.

Utredningen föreslår att det befintliga samtyckeskravet i 2 kap. 15 § LFR ska förenas med en ogiltighetspåföljd.

TCO delar utredningens ståndpunkt att det finns ett behov att stärka rekonstruktörens roll i rekonstruktionsförfarandet och att en ogiltighetsregel likt den föreslagna sannolikt skulle öka förutsättningarna för framgångsrika rekonstruktioner.

TCO anser att det är eftersträvansvärt att undvika situationen där vissa under rekonstruktionsförfarandet ingångna rättshandlingar omfattas av så kallad superförmånsrätt enligt 10 § första stycket p 4 *förmånsrättslagen (1970:979)*, FRL, medan andra, som inte rekonstruktören samtyckt till, saknar förmånsrätt i en efterföljande konkurs, trots att den är rättsligt bindande för avtalsparterna.

Anställningsavtal är undantagna från tillämpningsområdet för 2 kap. 20 § LFR, och arbetstagare kan därför frånträda ett nytt anställningsavtal om löneutbetalningar inte sker. Trots det innebär det rådande rättsläget en osäkerhet för de arbetstagare som berörs. Samtyckesregleringen bidrar dock sannolikt till ett tydligare rättsläge när det gäller de rättshandlingar som faller inom tillämpningsområdet för 2 kap. 15 § LFR.

En annan fråga är vilka arbetsrättsliga förpliktelser som ska betraktas som ”nya” i den mening som avses i 2 kap. 15 § p 2 LFR och som därmed omfattas av samtyckeskravet. Anställningsavtal som ingåtts under rekonstruktionen torde omfattas av regleringen.¹ Frågan är dock vad som gäller avseende överenskommelser om anställningsupphörande som träffats under rekonstruktionsförfarandet och som kan innebära längre uppsägningstid än vad som anställningsavtalet, kollektivavtal eller *lagen (1982:80) om anställningsskydd* ger arbetstagaren samt avseende avgångsvederlag, arbetsbefrielse, avräkningsfrihet m.m. Det är i en sådan situation oklart vilka

¹ Se Danhard, E., *Konkursarbetsrätt*, 5 uppl., Jure Förlag AB, s. 458 och 501.

förpliktelser som ska anses vara ”gamla” respektive ”nya” vid tillämpningen av 2 kap. 15 § LFR.

TCO har *sammantaget* inga invändningar i sak mot den föreslagna lagändringen men kan konstatera att det oklara rättsläget kvarstår vad gäller vilka arbetsrättsliga rättshandlingar som faller inom tillämpningsområdet för 2 kap. 15 § LFR.

7.2.11 Lönefordringar

I syfte att ge anställda incitament att stanna kvar hos bolaget under rekonstruktionen föreslår utredningen införande av en ny bestämmelse i 2 kap. 20 g § LFR. Om en arbetstagare under rekonstruktionen fortsätter att fullgöra sina åtaganden enligt sitt anställningsavtal med företaget ska arbetstagarens fordran på lön eller annan ersättning för arbete som utförs senare än en månad efter beslutet om företagsrekonstruktion anses ha uppkommit *under* rekonstruktionsförfarandet. Fordran på sådan lön eller ersättning ska vara förenad med superförmånsrätt enligt 10 § första stycket p 4 FRL och inte omfattas av offentligt ackord (jfr 3 kap. 3 § LFR).

TCO kan konstatera att rättsläget i fråga om lönefordringar under företagsrekonstruktion och vid offentliga ackord är mycket oklart.² Frågan om en viss fordran på lön kan komma att omfattas av ett offentligt ackord är givetvis av stor betydelse för arbetstagare som är eller har varit anställd vid ett företag som är föremål för företagsrekonstruktion.

Det oklara rättsläget leder inte sällan till oförutsebarhet i den praktiska tillämpningen, och innebär svårigheter vid rådgivning till fackliga medlemmar om arbete i företag under rekonstruktion.

Ett offentligt ackord omfattar som utgångspunkt endast *fordringar* som har uppkommit *före* ansökan om företagsrekonstruktion, se 3 kap. 3 och 8 §§ LFR. Uppkomsttidpunkten för den enskilda fordringen är avgörande för frågan om fordran över huvud taget kan omfattas av det offentliga ackordet. En fordran uppkommer vid den tidpunkt då avtalet, dvs. den rättshandling som fordran har sin grund i, ingicks. Träffades avtalet innan ansökan om företagsrekonstruktion kan fordringar med grund i avtalet omfattas av ett offentligt ackord, även om samtliga eller delar av fordringarna belöper på tid under rekonstruktionsförfarandet.

Fordringar med grund i nya avtal, dvs. avtal som ingås *under* företagsrekonstruktionen, omfattas emellertid som utgångspunkt inte av ett offentligt ackord. Om ett sådant avtal har träffats med

² Se Danhard, E., Konkursarbetsrätt, 5 uppl., Jure Förlag AB, s. 456-474.

rekonstruktörens samtycke omfattas fordringarna av superförmånsrätt i en eventuellt efterföljande konkurs.

Det ovan sagda om fordringar gäller även som utgångspunkt för *lönefordringar* under företagsrekonstruktion.³ Lönefordringar kan generellt sett omfattas av ett ackord om de bedöms ha uppkommit före rekonstruktionsansökan. Bedömningen kan dock bli mycket komplicerad i praktiken beroende på vad för typ av lönefordringar det rör sig om – lön för utfört arbete, icke arbetsbefriad uppsägningstid, arbetsbefriad uppsägningstid, allmänt skadestånd för felaktig uppsägning, ekonomiskt skadestånd motsvarande lön under uppsägningstid osv.⁴ En fordran på allmänt skadestånd för felaktig uppsägning anses som exempel i allmänhet vara uppkommen under rekonstruktionen såvida uppsägningen ägde rum under förfarandet, medan fordran på ekonomiskt skadestånd för samma uppsägning motsvarande lön under uppsägningstiden anses vara uppkommen före rekonstruktionsansökan om anställningsavtalet ingicks dessförinnan.⁵

TCO anser att regeringen bör överväga att införa en rätt för arbetstagaren att häva eller få ogiltigförklarat ett avtal som en arbetsgivare och en arbetstagare under rekonstruktionen ingått (med eller utan rekonstruktörens samtycke) om anställningens upphörande mot ersättning (t.ex. avgångsvederlag och arbetsbefriad uppsägningstid). Denna rätt ska enbart föreligga om arbetsgivaren underlåtit att informera om eventuella risker för att ersättningen kan komma att omfattas av ett framtida offentligt ackord.

Arbetsrättsliga fordringar som har uppkommit före ansökan om företagsrekonstruktion kan som konstaterats ovan omfattas av ett offentligt ackord. Av 3 kap. 3 § LFR framgår dock att en fordran som är förenad med förmånsrätt inte kan delta i ackordet. Även om en lönefordran har uppkommit före ansökan om företagsrekonstruktion är den alltså undantagen från ett offentligt ackord om den är förenad med förmånsrätt.

Saken är dock något komplicerad eftersom bestämmelserna i förmånsrättslagen enligt sin ordalydelse endast gäller vid utmätning och konkurs. Allmän förmånsrätt, enligt 2 § FRL, gäller alltså egentligen inte för lönefordringar (eller andra fordringar) vid företagsrekonstruktion. Men reglerna tillämpas även i samband med beslut om offentliga ackord enligt lagen om företagsrekonstruktion.

³ Se prop. 1995/96:5 s. 134.

⁴ Den föreslagna bestämmelsen är enligt utredningen inte på något sätt "avsedd att påverka rättsläget avseende frågan om tidpunkten för fordrans uppkomst", se SOU 2016:72 del II s. 210. Hänvisningar görs bl.a. NJA 2014 s. 537 och Högsta förvaltningsdomstolens dom den 5 juli 2016 i mål nr 5818-14.

⁵ Se Danhard, E., Konkursarbetsrätt, 5 uppl., Jure Förlag AB, s. 459.

Frågan är då vilka lönefordringar som *kan anses vara förenade med förmånsrätt* vid rekonstruktionsförfarandet och vid bedömningen av om en fordran ska ingå i ett offentligt ackord. Det är högst oklart och saknar för närvarande ett givet svar i lagförarbetena och rättspraxis.

Det finns olika uppfattningar i doktrinen om hur man i dessa fall ska beräkna löneförmånsrätten vid offentligt ackord. Oavsett vilket synsätt som tillämpas uppkommer svårigheter i flera situationer, bl.a. kopplat till om konkursansökan har eller inte har lämnats in till tingsrätten eller om arbetstagaren har utnyttjat sin valmöjlighet enligt 12 § första stycket FRL.

När det gäller den av utredningen föreslagna lagändringen så innebär den ett förtydligande av rättsläget avseende fordringar på lön för utfört arbete senare än en månad efter ansökan om företagsrekonstruktion. Regeln torde innebära att samtliga fordringar på sådan lön, oavsett om anställningsavtalet har ingåtts före eller efter rekonstruktionsansökan, ska anses vara uppkomna under rekonstruktionsförfarandet och därmed vara undantagna vid ett offentligt ackord.

I den allmänna motiveringen till den föreslagna lagändringen anges att arbetstagares fordran på lön av det aktuella slaget dessutom ska vara förenad med superförmånsrätt enligt 10 § första stycket p 4 FRL.⁶ Men att så skulle vara fallet framgår inte uttryckligen av de föreslagna ändringarna, varken i lagen om företagsrekonstruktion eller i förmånsrättslagen, vilket bör åtgärdas.

Enligt den föreslagna utformningen av 10 § FRL krävs nämligen dels avtal under företagsrekonstruktion, dels samtycke från rekonstruktören för att en fordran ska vara förenad med superförmånsrätt i en efterföljande konkurs. Den föreslagna lönefordringsregeln i lagen om företagsrekonstruktion anger endast att en fordran på lön för utfört arbete senare än en månad efter rekonstruktionsbeslutet ska anses ha uppkommit under rekonstruktionsförfarandet. De åberopade uttalandena på s. 210 f. i betänkandet är mot denna bakgrund svåra att förstå.

Utredningens uppfattning synes vara att fordran på sådan lön i sig är att betrakta som ett ”nytt” avtal, och därmed utgör en ”ny” förpliktelse enligt 2 kap. 15 § LFR, och att fortsatt arbete följaktligen kräver samtycke från rekonstruktören. Är dessa förutsättningar uppfyllda synes alltså en sådan fordran på lön vara förenad med superförmånsrätt enligt den uttryckliga lagregeln 10 § FRL.

Med tanke på det oklara rättsläget och otydligheten i förslaget till lagändringar anser TCO inte det tillräckligt klarlagt att en fordran på

⁶ SOU 2016:72 del 2 s. 210 f.

lön för utfört arbete utgör en ”ny” förpliktelse vid tillämpningen av 2 kap. 15 § LFR i det fall anställningsavtalet är ingånget före ansökan om företagsrekonstruktion.

Om fordran på lön för fortsatt arbete inte är att betrakta som en ny förpliktelse, och inte heller omfattas av det föreslagna samtyckeskravet i 2 kap. 15 § LFR, omfattas den rimligtvis inte av superförmånsrätt enligt den uttryckliga lagtexten i 10 § FRL. Om avsikten är att samtliga lönefordringar för arbete som är utfört senare än en månad efter rekonstruktionsbeslutet ska omfattas av superförmånsrätt måste lagtexten formuleras på ett tydligare sätt.

En fråga som inte berörts i betänkandet är vad som gäller för en arbetsbefriad arbetstagares lönefordran om den hänför sig till tid efter beslutet om företagsrekonstruktion. Gäller samma rätt som för en arbetstagare som utfört arbete under samma period, eller omfattas den förstnämndes fordran av offentligt ackord (under förutsättning att den inte har förmånsrätt) trots att den hänför sig till tiden efter beslutet?

En annan sak som bör uppmärksammas är de problem som kan uppstå med rätten till arbetslöshetsersättningen i samband med rekonstruktion och ackord.

I vissa situationer kan ackordet innebära att arbetstagaren inte kommer att få ut sin fulla lön. Arbetstagaren har i sådana fall rätt att frånträda sin anställning och kan då istället söka ersättning från arbetslöshetsförsäkringen men i den situationen kan en rad svårigheter och oklarheter uppstå som bör uppmärksammas.⁷

Sammanfattningsvis välkomnar TCO de lagstiftningsförslag som förtydligar det aktuella rättsområdet. TCO har inga invändningar i sak mot de föreslagna lagändringarna med hänsyn till det syfte som anges i den allmänna motiveringen.

TCO anser dock att den föreslagna lagtextens utformning är otydlig i flera delar, bland annat vad gäller de föreslagna ändringarna i förmånsrättslagen.

TCO kan också konstatera att förslagen på lagstiftning endast avser lönefordringar för arbete som utförs senare än en månad efter ansökan om företagsrekonstruktion. Det oklara rättsläget kvarstår alltså i fråga om andra typer av lönefordringar.

TCO anser med hänvisning till ovan att företagsrekonstruktionsinstitutet är i behov av en total översyn när det gäller frågor om lönefordringar, ackord och rätten till arbetslöshetsersättning.

⁷ Se Ruukel, M., *Obeståndsrätt och lönefordringar* Wolters Kluwer, s. 139 och 140

8.2 Separat ackord

Utredningen föreslår att en näringsidkare med betalningssvårigheter ska kunna inleda ett särskilt ackordsförfarande, ett så kallat *separat ackord*, utan att inleda ett ordinarie förfarande om företagsrekonstruktion. Det föreslås utgöra ett nytt kapitel i lagen företagsrekonstruktion (kapitel 3 b LFR).

Lönegarantilagen föreslås inte bli tillämplig vid en beviljad ansökan om separat ackord, detta förklaras med att gäldenären, vid en sådan ansökan, endast ska ha ett behov av skuldsanering och inte av rekonstruktion.

TCO har svårt att följa utredningens resonemang i denna del och vill betona att arbetstagarna typiskt sett har samma skyddsbehov oavsett om ett förfarande avser konkurs, företagsrekonstruktion eller separat ackord.

Frågan är om det är tänkt att lönefordringar ska kunna ingå i ett separat ackord. Det faktum att lönegarantiersättning inte ska utgå, och att den aktuella ackordsformen i varje fall underförstått förutsätter att det inte finns ett rekonstruktionsbehov i gäldenärens verksamhet, tyder på att innestående lönefordringar inte ska omfattas av ett ackord av det aktuella slaget. Men om arbetsgivaren inte kan betala innestående och förfallen lön föreligger rimligtvis ett rekonstruktionsbehov och inte endast ett behov av skuldnedskrivning.

Den föreslagna lagtextens utformning tyder dock på motsatsen. När det gäller vilka borgenärer som ska delta i ackordet ska samma regler gälla som vid offentliga ackord, vilket innebär att oprioriterade fordringar som har uppkommit före ackordsansökan kan omfattas. Något uttryckligt undantag för lönefordringar föreslås inte.

Den nya regeln avseende lön för utfört arbete senare än en månad efter ansökan ska vidare vara tillämplig i ett separat ackordsförfarande. Det innebär att lön för arbete utfört senare än en månad efter ansökan ska anses ha uppkommit under förfarandet och därmed inte omfattas av ackordet. Motsatsvis tolkat torde alla andra former av innestående lönefordringar ingå i ackordet under förutsättning att de inte kan anses omfattas av förmånsrätt vid förfarandet.

I den allmänna motiveringen⁸ till den föreslagna lönereglens anges vidare att en arbetstagare som fortsätter sina åtaganden enligt ett anställningsavtal, och vars arbetsgivare är föremål för ett separat

⁸ Se SOU 2016:72 del II s. 211. Som motivering hänvisas endast till den föreslagna bestämmelsen i 3 b kap. 11 § LFR.

ackord, få sin fordran på lön (för utfört arbete senare än en månad efter ackordsansökan) förenad med superförmånsrätt enligt 10 § första stycket p 4 FRL i en eventuell efterföljande konkurs avseende arbetsgivaren.

Även om den föreslagna lagstiftningen mot denna bakgrund är oklar i flera avseenden måste den sammantaget tolkas som att även inestående lönefordringar ska kunna ingå i ett separat ackord. En annan tolkning skulle göra andra delar i lagstiftningen obegripliga.

Oklarheter kvarstår i andra avseenden, bland annat i fråga om vad som avses med begreppet "rekonstruktionsbehov" och uttalanden i fråga om den aktuella ackordsformens avsedda tillämpningsområde.

TCO har inte några allmänna invändningar mot att införa en möjlighet till ackordsförfarande utom företagsrekonstruktion. Den föreslagna lagstiftningen är dock otydlig på flera plan, särskilt vad gäller det tänkta tillämpningsområdet för ett separat ackord.

För det fall avsikten är att lönefordringar ska kunna omfattas av ett sådant ackord enligt den föreslagna lagstiftningen är TCO av uppfattningen att skyddet för arbetstagarna är för svagt.

Lönefordringar för utfört arbete senare än en månad efter ackordsansökan ska visserligen vara undantagna från ackordet. Övriga fordringar med uppkomsttidpunkt före ansökan och som saknar förmånsrätt tycks dock omfattas, med nedskrivning till 25 procent som yttersta följd. Vilka lönefordringar som ska anses vara förenade med förmånsrätt i en situation som den aktuella torde vara ytterst oklart.

Ett separat ackords rättsverkningar kan, mot denna bakgrund och i kombination med det faktum att ingen lönegarantiersättning ska utgå, få långtgående konsekvenser för de arbetstagare som berörs av ackordet.

TCO anser *sammantaget* att lönefordringar generellt ska undantas från tillämpningsområdet för separata ackord, alternativt att lönegarantiersättning ska utgå i motsvarande omfattning som under ett ordinarie rekonstruktionsförfarande.

8.3 Utvidgat ackord

Utredningen föreslår att gäldenären och borgenärerna vid sidan av ett offentligt ackord ska ha möjlighet att träffa en särskild uppgörelse, ett så kallat *utvidgat ackord*, under ett rekonstruktionsförfarande.

Skillnaden i förhållande till ett offentligt ackord är att parterna kan åstadkomma en skraddarsydd uppgörelse och komma överens om vilken beloppsgräns som ska gälla för ackordet och de villkor som ska

gälla i fråga om betalningstid, om alternativa betalningsmetoder kan godtas och de övriga förutsättningar som ska gälla för ackordets genomförande. Syftet är bland annat att skapa ett flexibelt system som gör resultatet av rekonstruktionen mer förutsebart och underlättar förhandlingarna mellan gäldenären och borgenärerna om den fortsatta vägen framåt för gäldenärens verksamhet.

TCO ifrågasätter inte att det finns ett behov av att utöka möjligheterna för parterna i ett rekonstruktionsförfarande att träffa överenskommelser av betydelse för gäldenärens ekonomiska överlevnad. TCO är dock av uppfattningen att den föreslagna regleringen riskerar att få ingripande konsekvenser för de arbetstagare som berörs. Det gäller särskilt de anställda som sägs upp i samband med rekonstruktionsbeslutet och som har inestående lönefordringar på företaget för tid som faller inom tidsgränserna i 12 § FRL. Sådan lön ska vid företagsrekonstruktion normalt ersättas med lönegaranti enligt *lönegarantilagen (1992:497)*, LGL. TCO-förbundens medlemmar har emellertid inte sällan en så pass hög lön att de relativt omgående slår i lönegarantitaket.

Men utredningen tycks utgå från att lönefordringar som är intjänade under de angivna tidsperioderna i 12 § FRL helt ersätts med lönegarantin, och att fordringar för utfört arbete senare än en månad efter rekonstruktionsbeslutet skyddas i ett ackordsförfarande med stöd av den föreslagna bestämmelsen i 2 kap. 20 g § LFR.

Problemet är att när en arbetstagare slår i lönegarantitaket uppstår en eller flera fordringar som "egentligen" ska ersättas av lönegarantin men som alltså inte gör det.

Om förslaget om utvidgat ackord införs skulle det komma att innebära att inestående lönefordringar, som är prioriterade och som på grund av exempelvis takregeln i 9 § LGL inte ersätts av lönegarantin, visserligen är undantagna från ett offentligt ackord men, om TCO uppfattat förslaget korrekt, omfattas av ett utvidgat ackord. Ett utvidgat ackord där man kan notera att det varken finns några lagstiftade beloppsgränser eller andra begränsningar avseende villkoren för ackordet. Det krävs förvisso en mer kvalificerad borgenärsmajoritet för att anta ett förslag om utvidgat ackord än ett offentligt ackord men arbetstagarna har ofta en undanskymd roll i borgenärskollektivet när det gäller omröstningar i ackordssammanhang.

Sammantaget anser TCO mot denna bakgrund att inestående lönefordringar generellt ska undantas från att ingå i utvidgat ackord, eller i vart fall att fordringar med förmånsrätt undantas.

Eva Nordmark

Ordförande

Lise Donovan

Chefsjurist